

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Arcibiskupské vinné sklepy Kroměříž, spol. s r. o.**, se sídlem Hovorany 222, Hovorany, zastoupeného JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Sokolovská 22, Praha 8, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Arcibiskupství olomoucké,** se sídlem Wurmova 9, Olomouc, zastoupené JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem Národní 25, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví,** se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6 – Bubeneč, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2009, č. j. 5 Ca 307/2006 - 122,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti shora označenému usnesení městského soudu, jímž bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti, kterou stěžovatel podal proti rozsudku městského soudu ze dne 16. 9. 2009, č. j. 5 Ca 307/2006 - 99. Uvedeným rozsudkem městský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 8. 2006, sp. zn. O-131902.

[2] Městský soud zastavil řízení o kasační stížnosti proto, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek při podání kasační stížnosti, ani ve lhůtě, kterou mu pro tento účel usnesením ze dne 27. 10. 2009 stanovil a ani později. O následcích nezaplacení soudního

poplatku ve stanovené lhůtě, tj. zastavení řízení o kasační stížnosti, byl stěžovatel v uvedeném usnesení náležitě poučen.

[3] V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že soudní poplatek uhradil dodatečně, převodem na účet soudu, a to dne 18. 12. 2009. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud, pokud nedojde ke zrušení napadeného usnesení autoremedurou, toto usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení k výzvě soudu nepodali vyjádření ke kasační stížnosti.

[5] Ze soudního spisu vyplývá následující průběh řízení před městským soudem po podání kasační stížnosti ze dne 8. 10. 2009, brojící proti rozsudku městského soudu ze dne 16. 9. 2009, č. j. 5 Ca 307/2006 - 99, kdy městský soud postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s."):

- Dne 27. 10. 2009 vydal městský soud usnesení č. j. 5 Ca 307/2006 - 118, ve kterém vyzval stěžovatele, aby do tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 3000 Kč. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 11. 2009.
- Dne 24. 11. 2009 vydal městský soud napadené usnesení, jímž řízení o kasační stížnosti zastavil. Toto usnesení nabylo právní moci dne 8. 12. 2009.
- Dne 18. 12. 2009 podal stěžovatel nyní posuzovanou kasační stížnost, ke které přiložil notifikaci Komerční banky, a. s. Z této notifikace je patrno, že dne 18. 12. 2009 byla na účet městského soudu ze strany právního zástupce stěžovatele přikázána částka 3000 Kč.
- Dne 30. 12. 2009 vydal městský soud usnesení č. j. 5 Ca 307/2006 - 131, kterým rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli z důvodu, že jeho poplatková povinnost zanikla dne 8. 12. 2009, a proto platba učiněná po tomto dni byla platbou bez právního důvodu.
- Dne 2. 2. 2010 vydal městský soud další usnesení č. j. 5 Ca 307/2006 - 134, kterým stěžovatele opět vyzývá, aby do tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 3000 Kč, a to v kolcích na přiloženém tiskopise. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 11. 2. 2010.
- Stěžovatel dne 23. 2. 2010 výzvě obsažené v naposled uvedeném usnesení vyhověl a soudní poplatek v kolkových známkách uhradil v plné výši.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. V případě usnesení o zastavení řízení přezkoumává Nejvyšší správní soud, zda takové rozhodnutí nebylo nezákonné, tj. jedná se o speciální kasační důvod vymezený ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[7] Následky nezaplacení soudního poplatku jsou vymezeny v ustanovení § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti (resp. podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání) zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví (odst. 1). Soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen (odst. 3). Výjimky z postupu, podle něhož soud zastaví řízení pro nezaplacení poplatku ani po

marném uplynutí stanovené lhůty jsou taxativním způsobem vymezeny v odst. 4 (soud začal již jednat o věci samé; vznikla povinnost zaplatit poplatek poplatníku, kterému soud v řízení ustanovil opatrovníka jako účastníku, jehož pobyt není znám nebo jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině; je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit; došlo k rozšíření návrhu na zahájení řízení v téže věci nebo poplatník rozšířil odvolání nebo dovolání poté, co soud začal jednat o věci samé).

[8] Podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, poplatková povinnost zaniká. Toto ustanovení vyložil již dříve Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 29. 5. 2008, č. j. 5 Afs 147/2007 - 103, www.nssoud.cz) následovně: „*Z § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že zaplacení poplatku ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, má za následek, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, ačkoli je řádně doručeno účastníkům řízení, nenabývá právní moci. V tomto případě soud, který usnesení vydal, své usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší a může pokračovat v řízení a vydávat další rozhodnutí o věci. ... Pokud však poplatek nebyl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, pak usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabude jeho doručením účastníkům řízení právní moci a soud, který toto usnesení vydal, již nemůže toto své usnesení podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zrušit a v této věci vydávat další rozhodnutí o věci, protože mu v tom brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ani jiný zákon totiž neumožňuje městskému (krajskému) soudu zrušit své pravomocné usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku a tedy rozhodovat třeba i záporným způsobem o návrhu účastníka řízení na zrušení svého pravomocného usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku*.“ Z uvedeného vyplývá, že městský soud nemohl ani v nyní projednávaném případě přistoupit ke zrušení napadeného usnesení autoremedurou či o něm jinak rozhodnout tak, jak požadoval stěžovatel.

[9] V daném případě marně uplynula lhůta pro zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti dne 5. 11. 2009, tedy třetí den ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení, jímž byl stěžovatel k zaplacení soudního poplatku řádně vyzván. Městský soud pokud postupoval správně, pokud řízení o kasační stížnosti zastavil [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Nejzazším termínem, kdy mohl stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti účinně zaplatit, tj. aniž by se jednalo o plnění bez právního důvodu, byl den, kdy napadené usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, tj. dne 8. 12. 2009. Vzhledem k tomu, že v tomto případě není relevantní žádná z výše uvedených výjimek (§ 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích), zaplacení soudního poplatku po tomto termínu již nemohl soud akceptovat.

[10] S ohledem na výše uvedené (a sděluje to ostatně i stěžovatel v kasační stížnosti) je nesporné, že soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti byl v daném případě uhrazen až 18. 12. 2009. Městský soud proto postupoval správně, pokud uhrazenou částku vrátil stěžovateli již jako platbu bez právního důvodu. Jen pro úplnost proto soud uvádí, že v oznámení o provedení příkazu k úhradě, vystaveném Komerční bankou, je uveden popis

pro příjemce „ke sp. zn. 5 Ca 307/2009“, což je jiná spisová značka než ve věci, v níž stěžovatel hodlal zaplatit poplatek (5 Ca 307/2006). Z této informace nicméně zdejší soud nedovozuje žádné relevantní důsledky, jelikož se zřejmě jedná jen o překlep.

[11] Lze tak uzavřít, že se stěžovatel vlastní vinou nepostaral o zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, ačkoliv měl pro tento účel k dispozici dostatečný časový prostor. I z dikce ustanovení § 104 odst. 2 občanského soudního řádu (ve spojení s § 64 s. ř. s.), které reguluje postup soudu v případě zjištění, že se v řízení vyskytl odstranitelný nedostatek podmínky řízení, resp. rozhodnutí (jímž je i nezaplacení soudního poplatku), vyplývá, že odstraňovat takový nedostatek nelze nekonečně dlouho, jelikož se jedná o jednu z podmínek řízení. Ohraničenost této doby je v případě povinnosti zaplatit poplatek za soudní řízení specifikována právě ve výše uvedených ustanoveních § 9 zákona o soudních poplatcích. Zaplacení soudního poplatku je přitom třeba chápat i jako deklaraci vážnosti úmyslu vést soudní řízení; tu stěžovatel v daném případě v poskytnutém čase neprojevil.

[12] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační důvod vymezený ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. naplněn nebyl, a proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 2 a 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému nevznikly náklady řízení přesahující jeho běžnou činnost, a proto mu ani jejich náhrada přiznána nebyla. Osoba zúčastněné na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož toto právo by jí příslušelo pouze v případě, kdy by jí soud uložil plnění povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.), což se však v dané věci nestalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu